

E prea devreme...

Camelia Ardelean

E prea devreme, astăzi, să te strig,
Biet călător prin sufletu-mi apatic,
Ți-e mersul obosit, ne-ndemânatic,
Prin universul unde-i tot mai frig.

E prea curând, din gânduri, să te chem,
Căci puerila, blânda-mi insistență,
Nu m-a convins dacă a ta absență
E binecuvântare sau blestem.

E prea târziu, acum, să mă dezleg
De nopți târzii, când te aveam sub tâmple,
Pășind timid prin visurile-mi simple,
Croite de un solitar strateg.

Cândva credeam că ai aprecia
Dacă ți-aș spune că-ntre cer și soare,
Surâsul tău, sublima închisoare,
E singurul temei de-a mai spera.

Străină sunt chiar și de chipul meu,
Mă cern tăcut prin resturi de-ntuneric,
Privesc la umbra ta dansând eteric -
Un astru cu apus instantaneu...